

Nilüfer (Tirat)

Oyunun Adı: Gözlerimi Kapatırım Vazifemi Yaparım

Yazar: Haldun Taner

NİLÜFER – Benim adım Nilüfer. Nasıl tanıdınız beni o kadar mektup arasında? Nasıl Fer’li kadınlar? Ne tesadüf, şimdi de hayatınıza bir Nilüfer giriyor... Onları nasıl unutmadınızsa, beni de unutamayacaksınız yakında olağanüstü bir şey olacak... Sade siz değil, bütün Türkiye beni unutamayacak... İsterseniz başından anlatayım? Bir arkadaş davetinde tanıştık. Adı Sekban’mış. Nonşolant bir hali vardı. Pipo içiyor ve alçak sesle konuşuyordu. Derhal yıldırımla vurulmak derler ya, öyle vuruldum. Düşünün bir kere, erkeklerin çoğu çayı şekerli, ya da az şekerli içer, bu kırklama içiyordu. İdealimdeki erkek... Sonrası, deliler gibi seviştik. Ama gel gör ki, ailelerimiz bizi birbirimize vermiyor. Bir çeşit Romeo Jüliyet durumu. Romeo Jüliyet canım. Biz kaçmaya karar verdik. Sekban Mobil Oil’de çalışıyor, tahsili yok ama, İngilizcesi iyi, ayda 2500 lira alıyor. Dün tam hazırlanıyorum, kapı. Bir buket menekşe, en sevdiğim çiçek menekşedir. Üzerinde kartı vardı. “Affet beni Nilüfer, şirket beni Güney Afrika’ya gönderiyor, bu işi burada keselim, daha iyi.” Sonsuz sevgiler, imza... Taksiye atlıyorum hemen, ver elini Ayazpaşa. Benim için ağladığını söyleyen o ahlaksız serseri, sanlar giymiş bir kızla el ele, bir de bakıyorum Müjgân... En iyi arkadaşım Müjgan. Bir yanda Müjgân, bir yanda-.. Evet, yalan ki ne yalan. Sekban’la Müjgân, ne deseler bana beğenirsiniz? Utanıp kızaracak yerde. Bizim dalga uzunluklarımız, birbirine uymuyordu. Zaten her aşkın belirli bir süresi olur, o da geçti. Oysa Müjgân’la adlarımız kafiyeli, ruhlarımız da eldiven gibi birbirine uyuyor. Evet, Sekban’la Müjgân... Ben çok içli, mağrur, onurlu bir kıyım... Açtım ağzımı, yumdum gözümü, dola-dım saçlarını elime, küfürün bini bir para, Müjgân elimi ısırды, ben Müjgân’ın suratına tukurdum. O bana firijit karı tutsaydın da kaptırmasaydın herifi dedi. Ben ona, senin numaralarını elbette bilmem, sokak orospusu, dedim... Değil mi efendim? Benim de bir gururum, onurum, görgüm, aile terbiyem var... Sizi kendime vasi tayin ettim. İntihar edeceğim... İntihar edeceğim. Kararımı hiçbir şey değiştiremez. Artık hayattan nefret ediyorum. Dostluktan, aşktan, insanlardan nefret ediyorum. Nesine yani? Yaşayıp ne olacak sanki? Kararımı verdim (Vicdani’nin omzuna yaslanıp yüksek sesle ağlamaya başlar.) (Birden ağlaması kesilir. Sinirlenmiştir.) A sus yahu, boşuna kafa ütüleme. Ben bir şeye karar verdim mi, kim gelse caydıramaz... (Kendini toparlar.) Ben sizi sadece sütununuzdan tanıdığım için, çok da tonton bir insan olduğunuz için seçtim. Sizi kendime vasi tayin ediyorum. Mirasımı siz taksim edeceksiniz. Kalp şeklinde bir menekşe çelengi istiyorum. Ortasında onun baş harfi bulunsun. Evet, gazetelere onun için intihar ettiğim yazılsın. Evet... Resmimiz gazetede yan yana çıksın. Buyurun... Resmî de getirdim. Müjgân’a dair tek satır olmasın. Sekban beni istemiş olsun, ben varmamış olayım. Sekban’a inat. Onu vicdan azabı içinde bırakmak için! Bir de bu mevzuda yerli film çevrilsin. Adı Menekşeli Vadi konsun. Levent’in arkasında bulduğumuz vadiye biz bu adı koymuştuk. Vasiyetim bu kadar.